

הכונס פרק ששי בבא קמא

(א) לקמן ט. גיטין נ"ג.
 (ב) לעיל מ"ז. (ג) לקמן ט"ז.
 (ד) דקדושין כ"ז. לקמן ט"ז.
 (ה) לעיל ט"ז. לקמן ט"ז. כ"ט.
 (ו) וקדושין מב'.
 (ז) דקדושין נ"ט. תמורה ט"ז.
 (ח) לעיל ט"ז. (י) דקדושין ט"ז.
 (יא) וקדושין ט"ז. (יב) וקדושין ט"ז.
 (יג) דקדושין ט"ז. (יד) וקדושין ט"ז.

תורה אור השלם
 ופשוט כי חקקא
 ושמעיה קול אלה יהוה
 עד או ראה או ידע אם
 לא ידו ונשא עונו.
 ויקרא ה א

הגהות הב"ח
 (א) תוה"ד"ה פשיטא וכו'
 כשעובר על שבעותיו
 דבר שסוף לא יגיד:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה אם לא יגיד
 וכו' ועוד ק"ל. תמוה לו
 הא בזמנא היכא דעבד אלו
 מועיל בעדותו למייד ממון
 מייד קרנן שבעה כדאמרינן
 בשבועות ק"ד הלל מוריס
 נעבד טועה וכו' ובתוס' ר"ס
 טועה ד"ה לא תקשו בלמא
 אמר לא אמרין ויהוה עד
 היינו ב' דוקא. וע"ש מה
 שפירשנו אלך להשי"ב ד"כ
 לקטפת דמילתא דהוה עד
 היינו ב' דוקא ל"ב:
 ד"ה שבור וכו' החוק
 שאינו ניכר לא שפיר
 היינו. קשה למי"ש רש"י
 חמלה העושה מלאכה
 ששקל בהן משקלות וכו'
 ק"ל למי"ד דשמי"ה חוק
 פטור ע"ש בגיטין ע"ט:

כנותל רעוע. ללא חסדיה ללמסתר קאי: דמטי ליה. כשכפפה הגיע זה הלוקה: **ברוח מזויה**. הרי בידים הנעזר ונדיני אדם נחייב: **ברוח שאינה מזויה**. דמידי ללא סלקא אדעמיה היא: **טמון איסמך**. שפיה קמת חזירו כסדינין כשראה לדיקה אללה והוא לא שלח את הנעזר ושויה טמון וגרס להפקיד את הניזק ולפטור את המנעיר דפטור על טמון כה"פ: **לנפשיה**. להוילא ממון מחזירו לעלמו: **מונוג בעי לשלומי**. אותו ממון שהוילא מייד להחזיר: **לחזריה**. שכן עדי שקר להוילא מנה מרלוזון לשמעון: **פשיעה דאורייתא הוא**. דחייב בדיני שמים: **אם לא יגיד**. כתיב ק"ל משמע מדקפיד אהגדה משמע שאלו מגדין מתחייב זה ממון ועוד ק"ל (פוטע דף ג'): כל מקום שנאמר עד הרי כאלן שני עדים עד שיפטר לך הכתוב אחד דכתיב לא יקום עד אחד באלה הדברים (ע): **אלא כהד**. שמחייבו שבעה ונדיני שמים מחייב דאי הוה מסהיד מחייב ליה שבעה ודלמא לא הוה משמעב דשיקרא ומשלים: וכו' ל"כ. דחייבין בדיני שמים: **הטועה מלאכה כמי חטא**. ששקל כנגדן משקלות כמסקת גיטין (דף ג'). והן נפסלין במלאכה: **פטור מדיני אדם**. דהיזק שאינו ניכר לא שמי היזק. וכולהו הני מיוצמי מתנייתא נייהו: **המנעיית**. תקע לו בזונו פתאום ובעתו ללא עבד זיה מעשה נגופו: **ר"מ מחייב כהיוקן**. פלוגמיהו מיפירשא במניית את הכד (לעיל דף כג). כנתקל פוטע במפקדו נעול: **אלא כסוי כספיה**. שלא תבעיר זה האש מהר: **דכרי הרב שופטין**. והיה להם שלק יעירו: והוא שספרה. הא דתנן נפרצה בלינה פטור כגון שחמרה הכנתה והפילה הכותל לזנוס הוא: **אלא לא חסרה**. אלף מתעמה נפלה: **תחילתו כפשיעה**. אלף נפילה דעביד למיפל: **וסופו באונס**. דהא לא נפלה אלף חסרה: **הניחא למאן דאמר כו'**. פלוגמא היא כסוף המפקד (ב"מ דף מב). תרי לישני ד"ס אלפינא דרב יוסף: **ה"ג אלף אמתי כנותל כריא ואפילו** לא חסרה: **הניחא בחמה כו' אמר רבה ואפילו חסרה**. וכנותל כריא: **תחלתו כפשיעה**. שהניחה בחמה ופשיעה היא אלף פתיחת הדלת דאמרינן לקמיה כל תחנות שיקולה לעשות עושה אגב עברה: **וסופו באונס**. שחמרה: **עלדקא**. תחנות: כיון

כנותל רעוע אמר מר הכופף קמתו של חברו בפני הדליקה היכי דמי אילימא דמטיא ליה ברוח מצויה בדיני אדם נמי נחייב: **אלא דמטיא ברוח שאינה מצויה** ורב אשי אמר דממון אתמר משום דשויה ממון באשי: אמר מר השוכר עדי שקר ה"ד אילימא לנפשיה ימונוא בעי שלומי ונדיני אדם נמי נחייב: **אלא לחבריה** והיודע עדות לחברו ואינו מעיד לו במאי עסקינן אילימא כבי תרי פשיטא דאורייתא הוא אם לא יגיד ונשא עונו **אלא בחד ותו ליכא והאיכא** (סימן העושה בסם ושליח חברו נשבר) **היעושה מלאכה** כמי חטאת ובפרת חטאת פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא הנותן סם המות בפני בהמת חברו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא ה"השולח את הכערה ביד הרש שוטה וקמן פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא המבעית את חברו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא נשברה כרו ברה"ר ולא סלקה נפלה גמלו ולא העמידה ר"מ מחייב בהיוקן וחכ"א פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים אין מיהא איכא טובא והני אצטריכא ליה מהו דתימא ברדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל הפרוך גדר בפני בהמת חברו מהו דתימא כיון דלמסרתיה קאי מה עביד ברדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל הכופף קמתו של חברו נמי מהו דתימא לימא מי הוה ידענא דאתיא רוח שאינה מצויה ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל ורב אשי דאמר נמי טמון איתמר מהו דתימא אנא כסויי כסיתיה ניהלך ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל והשוכר עדי שקר נמי מהו דתימא לימא דברי הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל והיודע עדות לחברו ואינו מעיד לו נמי מהו דתימא מי יימר דכי הוה (אתינא) מסהדינא ליה הוה מודה דלמא הוה משתבע לשקרא ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל: נפרצה בלינה או שפרצוה לסמים כו': אמר רבה והוא שחמרה אבל לא חמרה מאי חייב היכי דמי אילימא כנותל כריא כי לא חמרה אמאי חייב מאי ה"ל למעבד אלא

כנותל רעוע אמר מר הכופף קמתו של חברו בפני הדליקה היכי דמי אילימא דמטיא ליה ברוח מצויה בדיני אדם נמי נחייב: **אלא דמטיא ברוח שאינה מצויה** ורב אשי אמר דממון אתמר משום דשויה ממון באשי: אמר מר השוכר עדי שקר ה"ד אילימא לנפשיה ימונוא בעי שלומי ונדיני אדם נמי נחייב: **אלא לחבריה** והיודע עדות לחברו ואינו מעיד לו במאי עסקינן אילימא כבי תרי פשיטא דאורייתא הוא אם לא יגיד ונשא עונו **אלא בחד ותו ליכא והאיכא** (סימן העושה בסם ושליח חברו נשבר) **היעושה מלאכה** כמי חטאת ובפרת חטאת פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא הנותן סם המות בפני בהמת חברו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא ה"השולח את הכערה ביד הרש שוטה וקמן פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא המבעית את חברו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא נשברה כרו ברה"ר ולא סלקה נפלה גמלו ולא העמידה ר"מ מחייב בהיוקן וחכ"א פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים אין מיהא איכא טובא והני אצטריכא ליה מהו דתימא ברדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל הפרוך גדר בפני בהמת חברו מהו דתימא כיון דלמסרתיה קאי מה עביד ברדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל הכופף קמתו של חברו נמי מהו דתימא לימא מי הוה ידענא דאתיא רוח שאינה מצויה ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל ורב אשי דאמר נמי טמון איתמר מהו דתימא אנא כסויי כסיתיה ניהלך ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל והשוכר עדי שקר נמי מהו דתימא לימא דברי הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל והיודע עדות לחברו ואינו מעיד לו נמי מהו דתימא מי יימר דכי הוה (אתינא) מסהדינא ליה הוה מודה דלמא הוה משתבע לשקרא ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל: נפרצה בלינה או שפרצוה לסמים כו': אמר רבה והוא שחמרה אבל לא חמרה מאי חייב היכי דמי אילימא כנותל כריא כי לא חמרה אמאי חייב מאי ה"ל למעבד אלא

א"ל תמיא ליה ברוח מצויה בדיני אדם נמי ליחייב. וא"ת כיון שאין מילוק בין מקרב דבר אלל האש ובין מקרב האש אלל הדבר אמרינן כפרק כל הנשרפין (פסהדרין דף ע"ו. ע"ס) כפטו כנתקוס שסוף חמה או זניה לבא פטור לחייב למ"ד אש משום חזיו וכן כפטו לפני ארי וי"ל דודאי אי כפטו והציאו לפתקוס שסוף חמה או זניה לבא או ארי מייד אלל התם מיירי שכפטו כנתקוס שהיה ולא היוו ממקומו ולא היו מנמנמס הוילא והחמה והזניה והארי אין עליו נשעת כפיתה וההיא דאתקיל עליה דקא דמילא אפילו כפטו והציאו שם ואח"כ אתקיל פטור דדמי לוורק תן ותרסין בידי ואפילו קדם הוא ונטלו פטור וא"ת ההיא דהשין כו את הנמשע דפטור למ"ד מעלמו הוא למכיש אמאי פטור לפי מה שפירש כשמעמין דפי פרה (דף ע"ג.) ששם ידו לתוך פיה והשין לחייב משום אשו דודאי הנהש יזיק האדם וי"ל דשאני התם שאין הארס עליין בעולם:

במונוא בעי דש"רמי. וכי תימא פטור מדיני אדם משום דלא ידעי' שהם עדי שקר מ"מ כיון שאם היינו יודעין שהם עדים שאלו משלם און שיך למיתני פטור מדיני אדם: **אלא** דחבריה. כגון שאין לחזריה מה לשלם או שהלך למדינת הים או כגון שאין אנו יודעים שהם עדי שקר ודוקא שזכר אלל אמר פטור מדיני שמים דכדור שלק ישמעו לו דאין נראה לוומר דנתק פטור מדיני אדם שאין זה שום חידוש ולקמן לא עביד כריכותא אלף מדיני שמים ועוד דכפירקין תנן (דף ע"ג.) השולח את הנעזר ביד חס"י פטור מדיני אדם ומייב בדיני שמים שלח ביד פתק הפתק חייב משמע דשולח פטור אף מדיני שמים: **פשיטא אם לא יגיד** וכו'. וא"ת ה"מ כשעבר על שבעותו כדכתיב ושעמה קול אלף וי"ל דה"ק קרא כשעובר (א) דבר ששם לא יגיד היה נשא שון או יציא קרבן שבעה אלף בלא שבעה נמי איכא נשילוח עון כדמוכח במתני' בחדש דיני ממונות (פסהדרין דף ל"ג.) ודוקא בב"ד דכשאומורים און אלו יודעים להעיד שוב אינם יכולין להעיד דכיון שהגיד שוב אינו חוזר ומגיד והיינו אם לא יגיד דקרא אלף מון ל"ג און לתושב שיכול לחזור ולהעיד:

העושה מלאכה במי חטאת. שקל כנגדן משקלות. ופרה וכל מעשה נפסלים במלאכה ויקשו (נח.) מי תעלה דפיה ארומה וכן פרה עשמה ונפסלין במלאכה. דמבי (במדבר יט.) אשר לא עלה עליה עול. וזמי תעלה כתיב למשמרת למי נדה. ותרי כספרי מה מ"ל שיטל און לי תעלה מלאכה פוסלת אלף בפרה וענין אף בזום מ"ל למשמרת למי נדה. כלומר סהיו משומרות לכן ולא לנדי אחר (גיטין ג.) פטור מדיני אדם. לאלף וחייב בדיני שמים. פועות לאלף לרשעים שמתקין להפקיד את שרלל (ע"ס.) נשברה כרו בו וחייב בדיני שמים. משום דלא סלק (דע"ב כ"ט.)

כמותל רעוע אמר מר הכופף קמתו של חברו בפני הדליקה היכי דמי אילימא דמטיא ליה ברוח מצויה בדיני אדם נמי נחייב: **אלא דמטיא ברוח שאינה מצויה** ורב אשי אמר דממון אתמר משום דשויה ממון באשי: אמר מר השוכר עדי שקר ה"ד אילימא לנפשיה ימונוא בעי שלומי ונדיני אדם נמי נחייב: **אלא לחבריה** והיודע עדות לחברו ואינו מעיד לו במאי עסקינן אילימא כבי תרי פשיטא דאורייתא הוא אם לא יגיד ונשא עונו **אלא בחד ותו ליכא והאיכא** (סימן העושה בסם ושליח חברו נשבר) **היעושה מלאכה** כמי חטאת ובפרת חטאת פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא הנותן סם המות בפני בהמת חברו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא ה"השולח את הכערה ביד הרש שוטה וקמן פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא המבעית את חברו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא נשברה כרו ברה"ר ולא סלקה נפלה גמלו ולא העמידה ר"מ מחייב בהיוקן וחכ"א פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים אין מיהא איכא טובא והני אצטריכא ליה מהו דתימא ברדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל הפרוך גדר בפני בהמת חברו מהו דתימא כיון דלמסרתיה קאי מה עביד ברדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל הכופף קמתו של חברו נמי מהו דתימא לימא מי הוה ידענא דאתיא רוח שאינה מצויה ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל ורב אשי דאמר נמי טמון איתמר מהו דתימא אנא כסויי כסיתיה ניהלך ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל והשוכר עדי שקר נמי מהו דתימא לימא דברי הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל והיודע עדות לחברו ואינו מעיד לו נמי מהו דתימא מי יימר דכי הוה (אתינא) מסהדינא ליה הוה מודה דלמא הוה משתבע לשקרא ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל: נפרצה בלינה או שפרצוה לסמים כו': אמר רבה והוא שחמרה אבל לא חמרה מאי חייב היכי דמי אילימא כנותל כריא כי לא חמרה אמאי חייב מאי ה"ל למעבד אלא

כמותל רעוע אמר מר הכופף קמתו של חברו בפני הדליקה היכי דמי אילימא דמטיא ליה ברוח מצויה בדיני אדם נמי נחייב: **אלא דמטיא ברוח שאינה מצויה** ורב אשי אמר דממון אתמר משום דשויה ממון באשי: אמר מר השוכר עדי שקר ה"ד אילימא לנפשיה ימונוא בעי שלומי ונדיני אדם נמי נחייב: **אלא לחבריה** והיודע עדות לחברו ואינו מעיד לו במאי עסקינן אילימא כבי תרי פשיטא דאורייתא הוא אם לא יגיד ונשא עונו **אלא בחד ותו ליכא והאיכא** (סימן העושה בסם ושליח חברו נשבר) **היעושה מלאכה** כמי חטאת ובפרת חטאת פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא הנותן סם המות בפני בהמת חברו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא ה"השולח את הכערה ביד הרש שוטה וקמן פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא המבעית את חברו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא נשברה כרו ברה"ר ולא סלקה נפלה גמלו ולא העמידה ר"מ מחייב בהיוקן וחכ"א פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים אין מיהא איכא טובא והני אצטריכא ליה מהו דתימא ברדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל הפרוך גדר בפני בהמת חברו מהו דתימא כיון דלמסרתיה קאי מה עביד ברדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל הכופף קמתו של חברו נמי מהו דתימא לימא מי הוה ידענא דאתיא רוח שאינה מצויה ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל ורב אשי דאמר נמי טמון איתמר מהו דתימא אנא כסויי כסיתיה ניהלך ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל והשוכר עדי שקר נמי מהו דתימא לימא דברי הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל והיודע עדות לחברו ואינו מעיד לו נמי מהו דתימא מי יימר דכי הוה (אתינא) מסהדינא ליה הוה מודה דלמא הוה משתבע לשקרא ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל: נפרצה בלינה או שפרצוה לסמים כו': אמר רבה והוא שחמרה אבל לא חמרה מאי חייב היכי דמי אילימא כנותל כריא כי לא חמרה אמאי חייב מאי ה"ל למעבד אלא

כמותל רעוע אמר מר הכופף קמתו של חברו בפני הדליקה היכי דמי אילימא דמטיא ליה ברוח מצויה בדיני אדם נמי נחייב: **אלא דמטיא ברוח שאינה מצויה** ורב אשי אמר דממון אתמר משום דשויה ממון באשי: אמר מר השוכר עדי שקר ה"ד אילימא לנפשיה ימונוא בעי שלומי ונדיני אדם נמי נחייב: **אלא לחבריה** והיודע עדות לחברו ואינו מעיד לו במאי עסקינן אילימא כבי תרי פשיטא דאורייתא הוא אם לא יגיד ונשא עונו **אלא בחד ותו ליכא והאיכא** (סימן העושה בסם ושליח חברו נשבר) **היעושה מלאכה** כמי חטאת ובפרת חטאת פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא הנותן סם המות בפני בהמת חברו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא ה"השולח את הכערה ביד הרש שוטה וקמן פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא המבעית את חברו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא נשברה כרו ברה"ר ולא סלקה נפלה גמלו ולא העמידה ר"מ מחייב בהיוקן וחכ"א פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים אין מיהא איכא טובא והני אצטריכא ליה מהו דתימא ברדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל הפרוך גדר בפני בהמת חברו מהו דתימא כיון דלמסרתיה קאי מה עביד ברדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל הכופף קמתו של חברו נמי מהו דתימא לימא מי הוה ידענא דאתיא רוח שאינה מצויה ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל ורב אשי דאמר נמי טמון איתמר מהו דתימא אנא כסויי כסיתיה ניהלך ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל והשוכר עדי שקר נמי מהו דתימא לימא דברי הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל והיודע עדות לחברו ואינו מעיד לו נמי מהו דתימא מי יימר דכי הוה (אתינא) מסהדינא ליה הוה מודה דלמא הוה משתבע לשקרא ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל: נפרצה בלינה או שפרצוה לסמים כו': אמר רבה והוא שחמרה אבל לא חמרה מאי חייב היכי דמי אילימא כנותל כריא כי לא חמרה אמאי חייב מאי ה"ל למעבד אלא

כמותל רעוע אמר מר הכופף קמתו של חברו בפני הדליקה היכי דמי אילימא דמטיא ליה ברוח מצויה בדיני אדם נמי נחייב: **אלא דמטיא ברוח שאינה מצויה** ורב אשי אמר דממון אתמר משום דשויה ממון באשי: אמר מר השוכר עדי שקר ה"ד אילימא לנפשיה ימונוא בעי שלומי ונדיני אדם נמי נחייב: **אלא לחבריה** והיודע עדות לחברו ואינו מעיד לו במאי עסקינן אילימא כבי תרי פשיטא דאורייתא הוא אם לא יגיד ונשא עונו **אלא בחד ותו ליכא והאיכא** (סימן העושה בסם ושליח חברו נשבר) **היעושה מלאכה** כמי חטאת ובפרת חטאת פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא הנותן סם המות בפני בהמת חברו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא ה"השולח את הכערה ביד הרש שוטה וקמן פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא המבעית את חברו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא נשברה כרו ברה"ר ולא סלקה נפלה גמלו ולא העמידה ר"מ מחייב בהיוקן וחכ"א פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים אין מיהא איכא טובא והני אצטריכא ליה מהו דתימא ברדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל הפרוך גדר בפני בהמת חברו מהו דתימא כיון דלמסרתיה קאי מה עביד ברדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל הכופף קמתו של חברו נמי מהו דתימא לימא מי הוה ידענא דאתיא רוח שאינה מצויה ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל ורב אשי דאמר נמי טמון איתמר מהו דתימא אנא כסויי כסיתיה ניהלך ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל והשוכר עדי שקר נמי מהו דתימא לימא דברי הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל והיודע עדות לחברו ואינו מעיד לו נמי מהו דתימא מי יימר דכי הוה (אתינא) מסהדינא ליה הוה מודה דלמא הוה משתבע לשקרא ונדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל: נפרצה בלינה או שפרצוה לסמים כו': אמר רבה והוא שחמרה אבל לא חמרה מאי חייב היכי דמי אילימא כנותל כריא כי לא חמרה אמאי חייב מאי ה"ל למעבד אלא